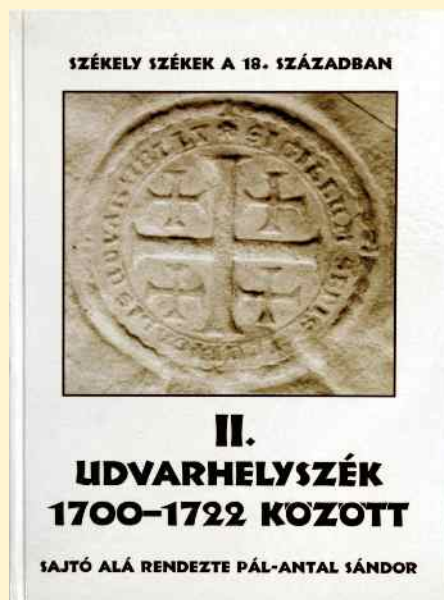

sat is többet, de írtam az udvarhelyszéki 18. századi pestisről is.

Székely önkormányzattörténet című munkámat tekintem főművemnek, ezen dolgoztam a legtöbbet. Ezzel mutattam meg valójában, hogy az önkormányzat-történet valahol egy alkotmány- és jog-történeti téma, tehát olyan kérdésekkel is meg kellett küszködjek, amelyek eléggé szárazak, kevésbé vonzóak. Viszont az erdélyi székelység történetébe ágyazva, igenis izgalmas téma, hogy bizonyos korszakokban hogyan alakult az önkormányzati jog. Voltak időszakok, amikor ez az önkormányzati jog kiszélesedett, kitágult, voltak olyan korszakok, például II. József idején, amikor nagyon leszűkült, és attól függően, hogy a központi hatalom mennyire volt erős vagy gyenge, szinte harmonikászerűen igazodott az önkormányzat a központi hatalom szorításához, és így van ez ma is.

– *A Mentor kiadó új sorozata, a Székely székek a 18. században második kötete a legfrissebb termése?*

– *A Székely székek a 18. században. II. – Udvarhelyszék 1700–1722 között* a kiadó legfrissebb termése. Az én legfrissebb termésem, ami a kiadónál van, az Marosvásárhely történetének első kötete, a kezdetektől 1848-ig. A tárgyalások során megegyeztünk abban, hogy a Mentor ezt még az idén ősszel megjelenteti. Ha ez megvalósul, akkor jövőben várom a *Székely székek a 18. században* sorozat harmadik kötetének a kiadását, illetve a negyedikét, az ötödiken pedig dolgozom jelen pillanatban. Van még egy kiadásra váró kéziratom, Marosvásárhely város vízszolgáltatásának története a kezdetektől a 21. századig.

Könyv Borbáth Károlyról

„Maga-felejtő sorsunk halk tudója...” *Borbáth Károly élete és munkássága* címmel, az Udvarhelyszék Kulturális Egyesület meg a Hargita Megyei Hagyományőrzési Forrásközpont kiadásában jelent meg Szécsi Antal könyve a vargyasi születésű, tragikus sorsú történésről. „Borbáth Károly még élete során belépett a kommunizmus korának különös legendáriumába. Élő lexikon volta, viselt dolgai, a rendszerrel szembeni csendes renitenskedése predestináltak erre a szerepre, melyet azonban Ő sohasem játszott: ez volt a sorsa... Tragikus halála növelte a ködfelhőt körülötte...” – fogalmazott Hermann Gusztáv Mihály a borítón olvasható szövegben.

1931. január 13-án született, az elemi osztályok után a székelykeresztúri gimnáziumban tanult, erre osztálytársa, Szabó Gyula író ekképpen emlékezett: „Életének egyik legboldogabb napja 1942. szeptember 14-én volt, amikor a székelykeresztúri gimnázium hűvös termének tehetségkutató melegében ott ült az ismeretlen, habár hozzá igen hasonló gyermektársak között...” Másik osztálytársa, Sebestyén Gyula meg ezt jegyezte fel: „Mindennapi teendői elvégzésében a pontosság példája volt. Szerény, segítőkész, kitartó, minden rábízott feladat tökéletes végrehajtója. Tréfás szóvirágai, megjegyzései élvezetessé tették társaságát. A későbbi évek során messze fölülmúlta az iskola összes tanulóinak színvonalát. Főleg a humán tárgyak érdekelték.”

Kolozsváron történelem-filozófia szakot végzett, majd Leningrádba küldték, hazatérve 1958. október 1-jétől adjunktusként kinevezték a Bolyai Tudományegyetemre, de később félreállítják, áthelyezik Nagynyedre, a Bethlen Gábor Kollégium Dokumentációs Könyvtárba, majd Torockószentgyörgyön, később szülőfalujában tanított. Máig tisztázatlan körülmények között halt meg.

Borbáth Károly síremléke a vargyasi temetőben Balázs Ödön felvétele

Szécsi Antal közeli ismerősként, majd kollégaként, a Borbáthról elnevezett iskola igazgatójaként volt részese a történész vargyasi mindennapjainak, e kötetben pedig életpályáját vázolja fel, megfogalmazása szerint „Kis könyvünk szerény próbálkozás arra, hogy ennek a szellemi örökségnek a fellelhető csekély részét átörökökítsük az eljövendő nemzedékek számára.”

A könyvet eddig Vargyason, Székelyudvarhelyen és Székelykeresztúron mutatták be.

P. Buzogány Árpád

